

скрие и свие задъ канаритѣ, а свинеца пищи около него и избива искри отъ камънитѣ. Киседжията воюва по-киседжийски, но се сражава юнашки.

Много български юнаци сж вече избити и ранени; у когото куршумената цѣлувка не е отнела още силитѣ, този стрѣля, пълни и стрѣля; у когото нѣма вече сили, той сурово извиква:

— Помогни, брате!

Другарѣтъ глѣда, клати си главата, изважда ятагана и го забожда брату си прѣво въ сърдцето.

— Върви, брате! Чѣкай мене!

Стрѣляха, умираха и като се стражаваха очакваха своята участъ. Нито единъ не се отчайваше, не се плашаше, не призоваваше смъртта, защото знаеше че тя сама ще дойде до него.

На всѣкхлѣ напрѣдъ мюсюманскитѣ селачи; вървятъ тѣ въ името на Аллаха. въ името на падишаха, противъ гяурина Московецъ. У всѣкиго се върти главата и се раздражнява ржката за да турятъ по-скоро край на работата. Тѣ гинягъ и лавятъ напрѣдъ. Съ тѣхъ наедно сж Помацитѣ, потурченитѣ Поляци, но католици, съ яростъ се хвърлятъ върху схизматицитѣ. Окото имъ е зорко, вѣждитѣ навжсени, кипи въ тѣхъ поляшката бойовна кръвъ. Тѣ говорятъ на своитѣ трупове: ставай, дангалако, върви противъ еретика Московецъ! Прицѣлватъ се и стрѣлятъ.

Подиръ тѣхъ, но далѣчъ назадъ, се влачатъ всѣкакви заптии, сѣкашъ че ли сж службашитѣ на господарската нива, които подканятъ да женхтъ по-бързо: тѣ плашатъ съ ятаганитѣ си, по-далѣчъ отъ врагѣтъ, поблизо при своитѣ и както кучеранитѣ подбуждатъ кучетата връвъ звѣрътъ, ату! ату! така и тѣ не бързатъ да се хвърлятъ съ пожа, а само крѣскатъ.

Още по-нататѣкъ изодзадъ ѣздятъ на конѣ и на магарета, мюдюритѣ и каймакамитѣ съ многочисленна свита отъ разни пърцалановци, които носятъ въ ржцѣтъ си чибуци, кафеѣници и буренца съ вода или съ ракия. Юзбашиитѣ на заптиитѣ вървятъ нѣшя, и приличатъ